



Hayek elit értelmiségi család fiaként Bécsben látta meg a napvilágot. A Bécsi Egyetemen 1921-ben és 1923-ban szerzett doktori fokozatokat, jogot, pszichológiát és közgazdaságtan tanult. Fiatalon a szocializmus eszméjével szimpatizált, Ludwig von Mises tanainak hatására gondolkodása alapvetően megváltozott.

Hayek Jeremiah Jenks professzor kutatási asszisztenseként dolgozott a New York Universityn 1923 – 1924 között. Ezt követően az *Austrian Institute of Economic Research* igazgatója lett, majd a London School of Economics közgazdasági tanszékéhez csatlakozott 1931-ben. Az Anschlusst követően Hayek felvette a brit állampolgárságot 1938-ban.

Az 1940-es évek elején Hayek a korszak egyik meghatározó elméleti közgazdászává vált. A II. világháborút követően azonban Hayek *laissez-faire* elveivel szemben az állami beavatkozást követő tanok, különösen Keynes követői váltak divatossa közgazdász és gazdaságpolitikai körökben. Hayek kikerült a közgazdasági gondolkodás fősodrásából, és a *Committee on Social Thought* professzoraként a University of Chicago filozófia-professzora lett 1950-ben. Ezt a posztját 1962-ig megtartotta, majd 1968-ig a Freiburgi Egyetem tanára lett. Innen ment nyugdíjba, és szülőhazájába visszatérve a Salzburgi Egyetemen adott órákat. Hayek következetes közgazdasági eszméi a keynesi ihletettséggű gazdaságpolitika kudarcát követően az 1970-es években újra népszerűvé váltak. 1974-ben megkapta a Nobel-díjat. Megélte a szocializmus bukását, és összegző művében értékelte korai tanai fényében a tervgazdaság tarthatatlanságát. 1992-ben Németországban, Freiburgban halt meg.